

HANS CHR. RIIS IN MEMORIAM

Kort Tid, før Hans Chr. Riis døde, havde jeg Lejlighed til at høre en Fremstilling, som han for et stort og ikke helt ensartet Auditorium gav af et Emne, han havde arbejdet med i mange Aar. Denne Fremstilling staar for mig som et sammenfattende Udtryk for de Egenskaber og Evner, der gjorde ham elsket af sine Elever og anset af sine Fagfæller. Uendelig grundigt, men uden at forfalde til nogen Art af Pedanteri eller Detaljeglæde, begyndte han Opbygningen af sin Forelæsning; Led føjede sig til Led, og Helhed og fast Plan sprang med blændende Tydelighed frem af det store Stof, der villigt føjede sig i Ord og fik Liv og Farve ved hurtige Henførelser til aktuelle Forhold og ved virkningsfulde Forhaandsintroduktioner til kommende Problemer i Forelæsningen. Til sidst stod alle Detaljer og Summen af mangfoldige indbyrdes stridende Synspunkter tømret fast til Enhed og Idé, præget af Fremstillereens skabende og formende Evne og gennemlyst af hans Grundsyn paa Temaet.

Denne Fremstilling gav mig som i et Lynglimt Billedet af Hans Chr. Riis som Lærer. De, der kun kender ham fra hans Værker, vil ikke helt kunne forestille sig Nuancerne i hans Væsen; de vil være berøvet det, som det skrevne Ord ikke evner at gengive: Blikket, der ledsager Ordene, og Stemmeføringens Skiften fra Ironi til Lune, fra Kølighed til indre Varme, fra Afdæmpethed til Fylde og Myndighed.

* * *

Alt, hvad Riis har skrevet, vidner om Trangen til at gøre det mangfoldige enkelt og klart. Hans Lærebøger søger alle, hvad enten de er skrevet for Begynderen eller for Fagmanden, at ordne Stoffet efter klare og enkle Linier i nøje Tilknytning til Livets Behov, og Skarer af Elever vil være ham taknemmelige for, at de ad Veje, som han gennem talløse

HANS CHR. RIIS

* 12. Juli 1878 – † 8. Juni 1938

HANS CHR. RIIS IN MEMORIAM

Kort Tid, før Hans Chr. Riis døde, havde jeg Lejlighed til at høre en Fremstilling, som han for et stort og ikke helt ensartet Auditorium gav af et Emne, han havde arbejdet med i mange Aar. Denne Fremstilling staar for mig som et sammenfattende Udtryk for de Egenskaber og Evner, der gjorde ham elsket af sine Elever og anset af sine Fagfæller. Uendelig grundigt, men uden at forfalde til nogen Art af Pedanteri eller Detaljeglæde, begyndte han Opbygningen af sin Forelæsning; Led føjede sig til Led, og Helhed og fast Plan sprang med blændende Tydelighed frem af det store Stof, der villigt føjede sig i Ord og fik Liv og Farve ved hurtige Henførelser til aktuelle Forhold og ved virkningsfulde Forhaandsintroduktioner til kommende Problemer i Forelæsningen. Til sidst stod alle Detaljer og Summen af mangfoldige indbyrdes stridende Synspunkter tømret fast til Enhed og Idé, præget af Fremstillereens skabende og formende Evne og gennemlyst af hans Grundsyn paa Temaet.

Denne Fremstilling gav mig som i et Lynglimt Billedet af Hans Chr. Riis som Lærer. De, der kun kender ham fra hans Værker, vil ikke helt kunne forestille sig Nuancerne i hans Væsen; de vil være berøvet det, som det skrevne Ord ikke evner at gengive: Blikket, der ledsager Ordene, og Stemmeføringens Skiften fra Ironi til Lune, fra Kølighed til indre Varme, fra Afdæmpethed til Fylde og Myndighed.

* * *

Alt, hvad Riis har skrevet, vidner om Trangen til at gøre det mangfoldige enkelt og klart. Hans Lærebøger søger alle, hvad enten de er skrevet for Begynderen eller for Fagmanden, at ordne Stoffet efter klare og enkle Linier i nøje Tilknytning til Livets Behov, og Skarer af Elever vil være ham taknemmelige for, at de ad Veje, som han gennem talløse

Timers utrættelige Omtanke banede for dem, let og direkte er blevet indført i et Stof, som i ham fandt sin skarpsindige Systematiker.

Arbejdet for Ungdommens Dygtiggørelse var for ham en Livsnødvendighed og en Kilde til stadig Fornyelse, og han naaede som faa at yde en Indsats paa den rationelle Undervisnings Omraade. Og hans Indsats er ikke af hastigt forgængelig Art. De Grundtanker, han har formet og indføjet i et System, vil leve videre som Arbejdsrytmer i hans Elevers Sind, og hans Fagfæller vil langt ud i Fremtiden bygge videre paa dem.

* * *

Et fint Menneske er gaaet bort i Livets Eftermiddagstime; en fremragende Lærer er gaaet tabt for endnu et Tiaars Kuld af unge Studenter og videlystne modne Mænd, og en utrættelig Systemformer, som ingen Vanskelighed skyede og som aldrig blev gjort modløs af Tilfældenes Mangfoldighed, vil aldrig mere fæstne sine Tanker i skrevne Ord.

Den handelsvidenskabelige Lærestalt, som han gennem gode og onde Aar havde fulgt fra dens første beskedne Tilblivelse til dens sikre og støtte Vækst, og som han viede sine modne Aars bedste Kraft, vil med Kærlighed og Stolthed bevare Mindet om ham.

Christen Møller.